

PIJAK (6) *sb m*

a *pochylone*.

sg N piják (2). ◊ *sg A* pijąka (1). ◊ *I* pijakiem (1). ◊ *pl N* pijący (1). ◊ *D* piják(o)m (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. pijanica, Linde XVII – XVIII w.

Mężczyzna, który pije nałogowo napoje alkoholowe; potor Calep, Cn; multibibus Calep; bibo, merobibus, potator, vinarius, vinosus Cn (6) : [czerwony nos ukazuje] wybornego pijaka, [...] bowie^m taki bywa zawsze pragnący dla gorączofci wątroby GlabGad N8v; kiedy zaś będzie człowiek otworzył rć. hnet i pijakiem rć przéchrczą choc téż na deń niebędzie nic miernieifzého MurzNT 51; RejFig Ee3v; Calep [678]a, 828b.

W połączeniu szeregowym (1): áni nieczífcy ludzie/ any Balwophalczy/ any czudzołofznici/ any pńotliwy/ any złodzieye/ any łakomy/ any pyaczy/ any drapyefczy [neque molles, neque masculorum concubitores, neque fures, neque avari, neque ebriosi, neque maledici, neque rapaces Vulg 1.Cor 6/10] kroleńwa Bożego pofiędą/ yefly fię nieufnaią SeklKat L3v.

[Szereg: »człowiek obiecy i pijak (wina)«: przyfzedł fyn człowieczy iedząc i pjiąc/ alić mowią wei człowiek obiecy i pjiak wina [Ecce homo edax (marg) vorax (–) et vinipotator] (marg) Ktory się w iedzeniu kochá i wino pjia (–) MurzNT Matth 11/19 [idem] Luc 7/34.]

Synonimy: opilca, opilec, opily, opojca.

Cf PIJANICA, PIJANY